

The last week..

Mijn laatste volledige werkweek in Amerika is een feit. In vergelijking met de vorige week voelde deze samenwerking als een verademing. Deze laatste week had een symbolische betekenis voor mij. De voor laatste week gaf ik les aan de kleuters/kinderen. Voor mij symboliseerde dit de eerste twee jaar op de Calo, waar alles in het teken staat van het basisonderwijs. Deze periode heb ik afgesloten. Mijn laatste week in Amerika mocht ik les geven aan een groep 15 jarige. Deze leeftijdsgroep is tevens wat ik tegen kan gaan komen tijdens mijn stage op het voortgezet onderwijs het aankomende schooljaar. Omdat ik lang heb uitgekeken naar deze periode zie ik het als een mooie afsluiter hier in Amerika en tegelijkertijd is het een voorbereiding op een nieuwe start straks in Nederland.

Omdat ik niet eerder met deze leeftijdsgroep te maken heb gehad kan ik geen vergelijking maken met Nederlandse leeftijdgenoten. Wat opviel bij deze groep leerlingen is dat zij motorisch vrij goed waren. Zo nu en dan waren een aantal spelers die moeite hadden met bepaalde oefeningen. Met name bij het uitvoeren van de oefening onder een hoger tempo. Omdat het een groep is die wel uitdaging nodig heeft heb ik ervoor gekozen om de oefeningen op te delen in 3 segmenten : oriëntatie, implementatie en wedstrijd echte situatie. Vooral bij de wedstrijd echte situatie ging het tempo omhoog. Ondanks dat het niet altijd even goed lukte (mede door het ontbreken van scherpte en ervaring) merkte ik wel dat de groep het erg leuk vond.

Cognitief was de groep van een vrij hoog niveau. Voor mijn uitleg betekende dit dat ik vrij uit kon praten en niet op mijn woordkeuze hoefde te letten. De uitleg van de oefeningen begrepen zij vrijwel meteen. Er was één oefening die erg lastig voor ze was. Het was een oefening met verschillende looplijnen, tempo en positie wisselingen. De groep wilde koste wat het kost deze oefening eigen maken. Het heeft mij heel veel energie gegeven om te zien hoe enthousiast en leergierig de groep was ondanks dat het in het begin niet lukte. Het kostte mij daardoor geen extra moeite om de oefening keer op keer opnieuw uit te leggen.

Wat mij deze week vooral is bijgebleven is de band die er in zo'n korte tijd is ontstaan. Vanaf het begin heb ik geprobeerd om transparant te zijn. Ik merkte al vrij snel dat mijn aanpak werkte. Er heerste een ontspannen en informele sfeer maar dat ging niet ten koste van de trainingen. De groep luisterde goed maar wat ik het belangrijkste vond is dat zij zich op hun gemak voelden. (kwam later terug uit hun evaluatie). Dat bleek ook wel uit het feit dat zij naar mij toekwamen met zowel voetbal technische als persoonlijke vraagstukken. Ik was deze week niet alleen een coach maar ook een vriend die een luisterend oor bood. Door mijn ervaringen met de groep te delen heb ik echt het gevoel dat ik ze aan het denken heb gezet en op een positieve manier beïnvloed heb. Ik kon deze week echt mezelf zijn en gebruik maken van mijn kwaliteiten. Als ik dan aan het einde van de week van ouders te

horen krijg dat hun kinderen een geweldige week hebben gehad en of ik volgende week weer hun coach kan zijn doet dat toch wel wat met je!

Ook al zullen ze dit niet lezen, wil ik de groep bedanken voor een prachtige week!

Gr Kele.